

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124372115
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124372115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 609,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/95/2024-106 zo dňa 24. apríla 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 609,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 609,- eur od 23.08.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I. napadnutého rozsudku) a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II. napadnutého rozsudku).

1.1 V spore mal preukázané, že dňa 15.05.2024 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Mercedes-Benz E300de, EČV: A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť Venus Clinic, s.r.o. (ďalej aj „poškodený“), pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Konštatoval, že poistná udalosť je u žalovaného evidovaná pod č. 9853111950. Za nesporné mal to, že v dôsledku dopravnej nehody bol poškodený nútený za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla si zapožičať vozidlo u žalobcu, pričom si zapožičal vozidlo zn. Mercedes-Benz CLA 180d, EČV: A.. Tieto skutočnosti mal preukázané zo Zmluvy o nájme č. 702/2024 zo dňa 06.06.2024, podľa ktorej žalobca poskytol poškodenému predmetné vozidlo od 06.06.2024 do 20.06.2024 za denné nájomné 110,- eur, zmluvné nájomné v sume 87,- eur, s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 50,- eur. Uviedol, že poškodený mal vypožičané vozidlo 15 dní, pričom za nájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 07842024 zo dňa 20.06.2024, splatnou dňa 05.07.2024, sumu 1.355,- eur s tým, že táto predstavuje vyúčtované nájomné za obdobie 15 dní pri výške denného nájomného 87,- eur s DPH a v tejto sume je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 50,- eur s DPH. Uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie za nesporné.

1.2 Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, pričom túto skutočnosť mal preukázanú zo Zmluvy o postúpení

pohľadávky zo dňa 20.06.2024 a z oznámenia o postúpení pohľadávky z toho istého dňa adresovaného žalovanému. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s obranou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, pričom poukázal na to, že otázka aktívnej legitímácie bola v konaniach s obdobným predmetom riešená opakovane a v zmysle rozhodnutí vyšších súdnych autorít bola aj judikovaná. Ustálil, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby z dôvodu, že postúpením pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2024, uzavretou medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným Venus Clinic ako postupcom, došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky vo výške 1.355,- eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení na náhradu účelne vynaložených nákladov na nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 15.05.2024 na vozidle Mercedes-Benz E300de, EČV: A.. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky mal preukázané, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom postupník si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Súd prvej inštancie potom vyslovil záver, že vzájomné nároky zmluvných strán na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa vzájomne započítali, čím došlo k zániku dvoch vzájomne existujúcich a platných pohľadávok, a to pohľadávky postupníka - žalobcu a zároveň prenajímateľa, ktorý mal v čase uzavretia zmluvy existujúcu pohľadávku voči poškodenému z titulu neuhradenej faktúry na základe zmluvy

o nájme motorového vozidla vo výške 1.355,- eur a existujúcou pohľadávkou poškodeného na zaplatenie odplaty vo výške 1.355,- eur na základe uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2024, ktoré vzájomné pohľadávky sa okamihom uzavretia uvedenej zmluvy stretli, a teda vzájomne zanikli. K žalovaným namietanému zániku pohľadávok súd prvej inštancie prízvukoval, že v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka k zániku dochádza v tom okamihu, kedy sa vzájomne splatné pohľadávky stretnú, pričom započítanie nenastáva už touto skutočnosťou, ale až prejavom vôle dlžníka, že právo na započítanie využíva, čo nastalo aj v prejednávanej veci. V konkrétnostiach prejednávanej veci poukázal na to, že postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť v rámci vyfakturovanej sumy za prenájom náhradného motorového vozidla aj sumu 1.355,- eur, pričom vyslovil záver, že skutočnosť, že túto časť dlhu poškodený priamo nezaplatil žalobcovi, nemožno chápať tak, že mu škoda nevznikla. Konštatoval, že na základe predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, pričom zároveň prebehlo započítanie časti fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s dohodnutou odplatou za postúpenie pohľadávky, pričom započítanie v danom smere podľa názoru súdu prvej inštancie predstavovalo ekvivalent úhrady. Keďže pohľadávka prenajímateľa na zaplatenie faktúry za prenájom náhradného vozidla zanikla vzájomným započítaním s pohľadávkou nájomcu na vyplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky na náhradu škody voči žalovanému, faktúru za prenájom náhradného vozidla považoval za uhradenú. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ak by k veci pristupoval prísne formalisticky, mohol by požadovať, aby poškodený najskôr fyzicky zaplatil žalobcovi nájomné, ktoré by mu následne žalobca v rámci postúpenia vrátil, t. j. obrazne povedané, poškodený by odovzdal žalobcovi sumu 1.355,- eur, ktorú by žalobca okamžite vrátil späť, pričom takýto formalistický prístup odmietol, nakoľko vyslovil záver, že nezodpovedá bežnej praxi v kontraktčných vzťahoch, kde osoby (fyzické aj právnické) vstupujú denne do množstva právnych vzťahov bez potreby takýchto striktných formálnych úkonov. Súčasne vyslovil záver, nešlo o obchádzanie zákona, nakoľko úmyslom strán nebolo porušiť právne predpisy a mal za to, že nútenie strán k formálnemu uzatváraniu viacerých perfekcionistačných zmlúv by bolo v rozpore s reálnymi potrebami každodenného právneho a hospodárskeho života.

1.3 Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ďalej vyplynulo, že v konaní nebola sporná výška denného nájomného a ani poplatok za pristavenie vozidla, ako ani to, že žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti vyhotovil Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 03.07.2024 a Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 07.08.2024 a uhradil žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného sumu 621,67 eur a 124,33 eur, t. j. spolu 746,- eur, pričom priznaná suma zodpovedala prenájmu náhradného vozidla po dobu 8 dní, keď v sebe zahŕňala aj zaplatenie poplatku za pristavenie vozidla (8 x 87,- eur + 50,- eur).

1.4 Súd prvej inštancie vyhodnotil obranu žalovaného, ktorý uznal náhradu za nájomné náhradného motorového vozidla v rozsahu 8 dní, nakoľko takýto rozsah považoval za dostatočný pre opravu poškodeného motorového vozidla a namietal, že nájom v počte 7 dní je neúčelný, ako nedôvodný. Za správny považoval postup poškodeného, ktorý používal motorové vozidlo v čase, kedy nebolo pojazdné

a nebolo odovzdané do autoservisu za účelom opravy. Mal za to, že takýmto správnym postupom zamedzil poškodený vzniku ďalších nákladov, ktorých náhradu je možné si uplatňovať z povinného zmluvného poistenia, a týmto prístupom eliminoval vznik zbytočných nákladov. Vo vzťahu k dobe opravy poškodeného vozidla súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaný nerozporoval dobu trvania opravy, ani ju nenamieta. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že oprava mala trvať maximálne 8 dní, súd prvej inštancie konštatoval, že uvedený čas vyplýva iba z vlastného zhodnotenia žalovaného, a tieto úvahy žalovaného o eventuálne možnej oprave poškodeného vozidla za 8 dní, potom vyhodnotil iba ako nejaké možné predstavy o oprave vozidla (v ideálnom, nie však v skutočnom stave). Na základe uvedeného uzavrel, že žalovaný v konaní nijakým spôsobom nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení, ktoré žalobca rozporoval, pričom úvahy o možnej oprave vozidla za 8 dní považoval za nepreukázané. V danej súvislosti podotkol, že žalovaný ani len netvrdil, že v tom konkrétnom autoservise s prihliadnutím na kapacitné možnosti a na dobu dodania dielov bolo možné opraviť poškodené motorové vozidlo za tvrdených 8 dní. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že on nemôže znášať následky neprimerane dlhého zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, podľa názoru súdu prvej inštancie bol práve poškodený tým, ktorý nemohol znášať následky spojené s poistnou udalosťou, ktorú nezapríčinil. Zdôraznil, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorá zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Na základe uvedeného dospel k záveru, že to bol práve poškodený, ktorý nemohol znášať následky doby zotrvania svojho poškodeného motorového vozidla v zmluvnom autoservise žalovaného.

1.5 Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ďalej vyplynulo, že žalovaný nenavrhol pred súdom prvej inštancie vykonať žiadny dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou, pričom súčasne vyslovil záver, že v konaní nebolo preukázané žiadne vybočenie, ktoré by viedlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a nákladmi, ktoré vznikli v súvislosti s nájmom náhradného vozidla po dobu, kým bolo poškodené vozidlo v autoservise. Uzavrel, že tvrdenia žalovaného o tom, že na strane autoservisu dochádzalo k neúmernému navyšovaniu doby opravy, v konaní zostali iba v rovine nepreukázaných skutkových tvrdení, ktoré žalobca účinne poprel.

1.6 Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že autoservis ponúkal možnosť prenájmu motorového vozidla, pričom poškodený k tomu nepristúpil, súd prvej inštancie uviedol, že nebolo ani len tvrdené, že v čase prenájmu náhradného vozidla skutočne autoservis disponoval iným náhradným motorovým vozidlom, adekvátnym k poškodenému motorovému vozidlu, ktoré by mohol poškodenej prenajať a rovnako nebolo preukázané, či by suma za prípadne prenajaté vozidlo od autoservisu bola v takej výške, na základe ktorej by bolo možné v prípade prenájmu motorového vozidla u žalobcu hovoriť o neprimerane vysokej sume. V danej súvislosti konštatoval, že žalovaný v konaní ani nerozporoval výšku ceny denného nájmu a sám žalobcovi uhradil nájomné za 8 dní v sume denného nájmu 87,- eur tak, ako to žalobca požadoval. Zdôraznil, že výber konkrétnej požičovne je na poškodenom, ktorý si nemusí vozidlo prenajať tam, kde si to (následne) predstavuje poisťovňa ako najvhodnejšie riešenie. Nad rámec uvedeného konštatoval, že žalovaný v konaní nepreukázal, že by napríklad sám poškodenému ponúkol možnosť nájmu náhradného motorového vozidla

s podmienkami výhodnejšími a zmiernil by tak sám následky, ktoré mu vznikli, a preto uvedenú námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

1.7 Vo vzťahu k námietke žalovaného, že prenájom trval ešte jeden deň po ukončení opravy a doručení krycieho listu, súd prvej inštancie poukázal na to, že opravené motorové vozidlo bolo poškodenému vydané deň nasledujúci po doručení krycieho listu (a oprave vozidla). Dospel k záveru, že pri prevzatí vlastného motorového vozidla, na čo nadväzuje odovzdanie prenajatého motorového vozidla, je nutné prihliadnuť na dobu potrebnú k vydaniu opraveného vozidla, a preto nebolo možné vysloviť, že by nájom za náhradné motorové vozidlo do dňa po doručení krycieho listu už nebol v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Pripustil, že všeobecne môže nastať situácia, kedy je krycí list doručený v dobe, kedy si už nie je možné opravené vozidlo prevziať a súčasne vrátiť prenajaté náhradné vozidlo. Upriamil pozornosť na to, že v konaní žalovaný uvedené skutočnosti priamo nenamieta, a že poškodený si opravené vozidlo prevzal dňa 20.06.2024, t. j. nečakal napríklad ďalší týždeň, čo by už mohlo byť vyhodnotené ako neprimeraná doba. Poukázal na čestné prehlásenie poškodeného, z ktorého vyplýva, že informácie o oprave poškodeného motorového vozidla obdržal dňa 19.06.2024 až v neskorších poobedňajších hodinách, a preto nebolo možné bezprostredne reagovať prevzatím svojho motorového vozidla a ukončením nájomnej zmluvy náhradnému vozidlu.

1.8 Vo vzťahu k poplatku za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 50,- eur súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný v konaní osobitným spôsobom nerozporoval povinnosť úhrady predmetného poplatku

a v konaní nerozporoval skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné usudzovať, že by podľa neho žalobcovi neprináležal nárok na zaplatenie tohto poplatku s ohľadom na jeho úhradu pri poskytnutí poisťného plnenia.

1.9 Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi patrí náhrada nájomného za obdobie celých fakturovaných 15 dní, ako aj náhrada za fakturovanú časť vo výške 50,- eur za pristavenie vozidla, ktorá suma nebola zo strany žalovaného rozporovaná, pričom výška žalovanej sumy zodpovedá rozdielu fakturovanej sumy (1.355,-eur) a žalovaným uhradenej sumy (746,- eur).

1.10 Súd prvej inštancie priznal žalobcovi súčasne nárok na úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne, a to v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., od 23.08.2024, t. j. odo dňa, kedy žalobca žiadal, keď k omeškaniu došlo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa skončenia prešetrenia poisťnej udalosti v súlade s § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 z 14.10.2021.

1.11 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v celom rozsahu odvolanie z dôvodu prezumovaného ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalovaný nesúhlasil so závermi prvostupňového súdu, pričom odôvodnenie rozsudku považoval za nepresvedčivé, arbitrálne a nepreskúmateľné z dôvodu, že nespĺňa zákonné podmienky a požiadavky na jeho odôvodnenie. Namietal, že súd prvej inštancie akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcom bez toho, aby ich konfrontoval s jeho argumentmi a zároveň mal za to, že súd nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím vydal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok.

2.2 Mal za to, že súd prvej inštancie na danú vec neaplikoval kritériá nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré vychádzajú z judikatúry najvyšších súdnych autorít v obdobných veciach, keď podľa jeho názoru v konaní nebola žalobcom preukázaná zásadná skutočnosť, a to nevyhnutnosť dĺžky opravy poškodeného vozidla v autoservise. Zdôraznil, že existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je podmienená 1) nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov a 2) dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho motorového vozidla z dôvodu jeho opravy (v danej súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28. júna 2016, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/3911/2007 zo dňa 30.03.2010). Mal za to, že z týchto rozhodnutí možno vyvodit' záver, že poisťovateľ (v danom prípade žalovaný) je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného motorového vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutnú dobu a jeho cena bola primeraná.

2.3 Podľa názoru žalovaného je síce potrebné zohľadňovať ochranu poškodeného, avšak táto ochrana nemôže byť bezbrehá, nakoľko na strane žalobcu ako aj poškodeného vystupujú podnikateľské subjekty a poškodený mal zákonnú povinnosť pri správe majetku spoločnosti postupovať s odbornou starostlivosťou. Mal za to, že konanie v súlade so zákonnou povinnosťou poškodeného je len, ak pri správe majetku spoločnosti uzatvoril zmluvu o pôžičke za primeranú dennú sadzbu a zároveň by dbal na primeranú dobu opravy počas celej doby opravy, nielen pri výbere opravcu, v ktorého možnostiach je vykonať opravu za čo najkratšiu dobu. Podľa jeho názoru pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla nemôže byť podstatné len to, či v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený využívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si poškodený musel prenajať náhradné motorové vozidlo. V danej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023.

2.4 Žalovaný mal súčasne za to, že konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie súdu prvej inštancie konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia, keď podľa jeho názoru sa súd v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s jeho

argumentáciou a nevyhodnotil správne vykonané dokazovanie a nesprávne právne vec posúdil. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/171/2005.

2.5 Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného primárne namietal, že žalovaný v odvolaní neuviedol nijaké relevantné skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by viedli k spochybneniu správnosti skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Mal za to, že odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, pričom postoj žalovaného nemá vecné ani právne opodstatnenie. Napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne a mal za to, že súd prvej inštancie sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania. Žalobca sa potom plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie obsiahnutým v odôvodnení rozhodnutia, a preto nevidel dôvod na jeho zrušenie a jeho zmenu a navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

3.1 Vo vyjadrení k odvolaniu sa v celom rozsahu pridŕžoval svojich dovtedajších tvrdení, písomných podaní a argumentácie, ktorú prezentoval v konaní. Za nepravdivé považoval tvrdenia žalovaného, že súd prvej inštancie údajne akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho, že by ich konfrontoval s argumentáciou žalovaného a rovnako ani to, že by súd vec nesprávne právne posúdil, alebo by dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa názoru žalobcu žalovaný celkom neopodstatnene namietal dĺžku vykonávania opravy a zotrvania opravy v autoservise, pričom má za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že práve poškodený je ten, ktorý nemôže znášať následky spojené s poisťovou udalosťou, ktorú nezapríčinil. Podľa názoru žalobcu bolo v konaní určujúce to, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poisťovej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou.

3.2 Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu č. k. III. ÚS 602/2002-34 zo dňa 16.02.2023. Zdôraznil, že doba zotrvania v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťovej udalosti prešla na poisťovňu. Podľa neho postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne pre vykonávanie opravy motorového vozidla a jeho vracanie poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinnosti poisťovne. Zdôraznil, že prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom završenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať, pričom škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu.

3.3 Súčasne mal za to, že autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa, pričom zodpovednosť vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností s tým, že táto povinnosť však nevylučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Podľa názoru žalobcu teda ide o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy obvyklého chodu vecí a skúseností. Mal za to, že čakanie na krycí list spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Konštatoval, že dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Podľa jeho názoru potom ani nemôže na poškodenom, resp. žalobcovi spočívať dôkazné bremeno ohľadne skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania opravy). Mal za to, že nie je dôvodné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za

obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise a ktorého dĺžku poškodený nijako nezapríčinil ani neovplyvnil. Zdôraznil, že on nemohol nijako opravu svojho vozidla urýchliť, navyše z dôvodu, že v čase odovzdania vozidla do servisu nebolo možné predvídať konkrétne okolnosti opravy.

3.4 Vyslovil, že nie je v jeho záujme a podľa jeho názoru ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo dlhšie, ako je to nevyhnutné, keď žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle sa ukončí nájom vozidla, toto prenajme ďalšiemu záujemcovi a autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho imanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Súčasne zdôraznil, že aj poškodený má záujem na čo najskoršej oprave svojho poškodeného motorového vozidla a za týmto účelom si tiež zvolil autorizovaný servis, ktorý je zmluvným partnerom žalovaného. Opätovne uviedol, že poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opravného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne. Z uvedeného dôvodu mal za to, že dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, pričom podľa názoru žalobcu neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistenec žalovaného, keď medzi žalovaným a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, dorúčením ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah).

3.5 Žalobca sa súčasne nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného ohľadne nepreskúmateľnosti dôvodov, z ktorých vychádzalo rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a odôvodnenie jeho rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam prezumovaným ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Zdôraznil, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán a jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy a že skutočnosť, že nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného, nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení.

3.6 Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Strany sporu v odvolacom konaní ďalšie podania neprodukovali.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý z dôvodov prezumovaných ust. § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP.

7. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z uvedeného vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keby takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhladol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

8. Odvolateľ v odvolaní vzhľadom na obsah odvolania a charakter odvolacích námietok primárne namietal nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť a nedostatočnú odôvodnenosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8.1

Krajský súd posúdil relevantnosť týchto konkrétnych odvolacích dôvodov, teda to, či súd prvej inštancie na správne a v úplnosti zistený skutkový stav aplikoval príslušné právne normy a či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú otázku alebo argument sporovej strany, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/2005).

8.2

V kontexte vyslovených súvislostí odvolací súd v prvom rade pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Súd sa teda musí účinne zaoberať námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, podobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, strana 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko, Higinis c. Francúzsko). Ak rozhodnutie okresného súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 CSP, je nepreskúmateľné. K porušeniu práva na spravodlivý proces môže teda dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porovnaj I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, 4Cdo/34/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 8Cdo/152/2018). V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR pritom platí, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu, je však povinný na základe predpokladaného a umožneného procesného úkonu strany primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každej strane konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V konaní na súde je teda potrebné dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal.

8.3

Vychádzajúc z vyššie vyslovených východísk odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania a svoje právne závery náležite vysvetlil a uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie náležitým a zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globlo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal a o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. V konkrétnostiach prejednávanej veci odvolací súd navyše poukazuje na to, že žalovaný bližšie v odvolaní ani nevymedzil s akou jeho argumentáciou podstatnou pre rozhodnutie sa súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozhodnutí nevysporiadal.

9. Rovnako ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj odvoláciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie na danú vec neaplikoval kritériá nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla.

9.1

Vo vzťahu k zodpovedaniu tejto žalovaným namietanej otázky odvolací súd upriamuje pozornosť na bod 35. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý úvahy (tvrdenia) žalovaného o možnej oprave poškodeného vozidla za 8 dní považoval za nepreukázané, keď zdôraznil, že žalovaný pri stanovení ním deklarovanej (primeranej) doby opravy vychádzal z vlastného zhodnotenia (úvahy). Súčasne sa možno stotožniť s úvahami súdu prvej inštancie, že žalovaný v rámci svojej obrany ani len netvrdil, že v tom konkrétnom autoservise s prihliadnutím na kapacitné možnosti bolo možné opraviť poškodené motorové vozidlo za tvrdených 8 dní.

9.2

Na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje za odvolací súd za vhodné doplniť, že zásadnou a medzi stranami spornou otázkou v spore bolo to, či dobu, po ktorú je motorové vozidlo poškodené a umiestnené v autoopravovni, možno ponímať absolútne v tom zmysle, či skutočnosti ovplyvňujúce túto dobu (vo význame jej predĺženia) nemôžu byť na ujmu poškodeného. Odvolací súd pri posudzovaní uvedenej otázky má za to, že na jednej strane je (východiskovo) potrebné zohľadňovať samotnú skutočnosť, ktorá viedla poškodeného k tomu, že si prenajal motorové vozidlo z dôvodu nemožnosti užívania jeho vlastného motorového vozidla, a to po dobu opravy, keď táto nemožno bola spôsobená práve poisťníkom žalovaného ako poisťovateľa, avšak na strane druhej je potrebné brať ohľad na to, že môžu nastať (a aj bežne nastávajú) situácie, kedy doba opravy nie je determinovaná výlučne rozsahom poškodenia (a potreby vykonania poškodeniu zodpovedajúcej opravy), a že na dobu opravy môžu mať vplyv aj ďalšie okolnosti, ktoré opravu (resp. zotrvanie poškodeného vozidla v opravovni) predĺžia. S poukazom na uvedené nemožno potom, podľa názoru odvolacieho súdu, vnímať dobu, po ktorú sa poškodené motorové vozidlo nachádza v autoopravovni, absolútne ako dobu, rozhodnú pre určenie primeranosti nájmu, nakoľko na dĺžku opravy môžu mať vplyv aj ďalšie (s potrebou opravy poškodenia motorového vozidla bezprostredne nesúvisiace) okolnosti, za ktoré škodca nemôže niesť zodpovednosť. Na druhej strane však ani vychádzanie z primeranej dĺžky opravy zodpovedajúcej „technickému“ výpočtu nemožno brať ako jediné určovacie kritérium, nakoľko toto nemusí vo všetkých aspektoch zodpovedať konkrétnostiam posudzovaného prípadu. V danom prípade odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný svoju obranu týkajúcu sa primeranej doby opravy vozidla poškodeného a jeho zotrvania v servise redukoval iba na svoju individuálnu úvahu (výpočet) bez toho, že by tento výpočet akokoľvek zohľadňoval objektívne okolnosti, ktoré mali vplyv na dobu samotnej opravy, tak ako na to vhodne poukazuje súd prvej inštancie v bode 35. odôvodnenia svojho rozsudku. Odvolací súd nad rámec uvedeného poukazuje na to, že aj keby žalovaný predložil v spore ním stanovený technický výpočet primeranej doby opravy (čo v prejednávacom spore ani neučinil, nakoľko sa svojou povahou jedná skôr o akýsi odhad nevyhnutnej doby opravy), tento by bolo možné akceptovať iba ako určitú mierku pre posúdenie primeranosti doby zotrvania motorového vozidla, ktoré však v konečnom vyjadrení je/môže byť v každom individuálnom prípade podmienené ďalšími okolnosťami. Je potrebné zdôrazniť, že sa jedná len o ťažko vopred vypočítateľný enumerát okolností, z ktorých niektoré sú dané objektívne a nemožno ich ovplyvniť (napríklad dni pracovného voľna počas opravy, objektívna nedostupnosť náhradných dielov; v danom prípade na dobu opravy pripadali celkovo 4 dni víkendov a súčasne bolo potrebné objednať náhradný diel zadný nárazník), niektoré sú objektívne, ale možno ich ovplyvniť za splnenia ďalších podmienok (napríklad vyťaženosť prevádzok opravovne, prípadne disponibilný počet zamestnancov opravovne) a niektoré možno posúdiť ako subjektívne (napríklad pochybenia opravovne pri vykonávaní opravy majúce vplyv na dobu opravy). V prejednávacom spore neboli zistené a ani len tvrdené žiadne subjektívne pochybenia opravovne pri vykonávaní opravy, ktoré by mali za následok neúmerne predĺženie tejto opravy. Vychádzajúc potom z premisy, že opravovňa postupuje tak, aby poškodené vozidlo opravila čo najrýchlejšie v rámci svojich kapacít, pričom žalovaný neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybenie opravovne pri vykonávaní opravy, ktoré by malo za následok predĺženie samotnej opravy, možno podľa názoru odvolacieho súdu akceptovať výšku škody, ktorá zodpovedá nájomnému po dobu zotrvania poškodeného vozidla v opravovni. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na to, že motorové vozidlo poškodeného sa nachádzalo v opravovni od 06.06.2024 do 20.06.2024 z čoho na obdobie tejto opravy prislúchali celkovo dva víkendy, pričom aj z vyjadrenia predmetného autoservisu vyplýva, že na predmetnom opravovanom vozidle musela byť vykonaná doohliadka a bol objednaný zadný nárazník, čo malo za následok predĺženie doby opravy s tým, že autoopravovňa na vozidle pracovala bez akéhokoľvek predlžovania opravy.

10. Pokiaľ žalovaný v rámci podaného odvolania súčasne poukazyval na rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023, z ktorého abstrahoval určitú časť odôvodnenia tohto rozsudku, odvolací súd poukazuje na to, že nie je povinnosťou odvolacieho súdu bez ďalšieho (bez dostatočnej konkretizácie odvolacej námietky) vyvodzovať z takto vyjadrenej odvolacej námietky určitý význam,

nakoľko by tým mohol extenzívne priradiť tejto námietke obsah, ktorý odvolateľ s touto námietkou ani nespájal.

10.1

Pokiaľ však žalovaný poukazoval na predmetné rozhodnutie, odvolací súd tak, ako to už uvádza žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu, odkazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/107/2023 a 11Co/88/2023 zo dňa 30.04.2024, ako aj sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 31.07.2024, ktoré vyslovili k otázke primeranosti doby nájmu iný, odlišný záver, keď rozsudok Krajského súdu v Žiline, na ktorý poukazoval žalovaný vo svojom odvolaní, nie je navyše pre konajúci odvolací súd rozhodnutím vyššej súdnej autority.

10.2

V tejto súvislosti odvolací súd navyše poukazuje na závery vyslovené súdom prvej inštancie v bode 38. odôvodnenia jeho rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, a preto ich nepovažuje za potrebné opakovať. Iba na doplnenie správnosti záveru súdu prvej inštancie a objasnenie záverov o účelnosti zotrvania poškodeného motorového vozidla v autoservise do vydania krycieho listu odvolací súd východiskovo považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, tak ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z. Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťovni, s ktorým škodca uzavrel poisťovnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťovní zakladá vznik poisťovného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nárokov na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR (už stranami sporu uvádzanom) náleže sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že „...účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“. Z uvedených dôvodov bolo v prejednávanej spore zásadné zodpovedanie otázky, či poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) vzniká nárok na náhradu škody spočívajúcej v nájme náhradného motorového vozidla do doby vykonania opravy poškodení motorového vozidla, ktoré boli spôsobené škodcom (poisteným), alebo až do doby, po ktorú poškodený nemohol predmetné motorové vozidlo užívať.

10.2.1

Zo skutkových záverov súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 15.05.2024 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pričom v dôsledku tejto nehody nastala škodová udalosť na motorovom vozidle poškodeného, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni – u žalovaného. Motorové vozidlo si dal poškodený opraviť v autoservise Motorr Žilina, s. r. o. (ďalej aj „v autoservise“) dňa 06.06.2024, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal na základe Zmluvy o nájme č. 702/2024 zo dňa 06.06.2024 u žalobcu vozidlo značky Mercedes-Benz CLA 180d, EČV: A., a to na dobu 15 dní od 06.06.2024 do 20.06.2024. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje v konaní nespornú skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý podniká ako poisťovateľ v oblasti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a teda v rámci svojej činnosti poskytuje poisťné plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď nezriedka poskytuje poisťné plnenia za škodu, ktorú zavinil jeho poisťník na motorovom vozidle poškodeného pri strete prevádzok ich motorových vozidiel. Poškodenia motorového vozidla sa spravidla opravujú v opravovniach – servisoch, s ktorými môže mať poisťovateľ ako „zmluvný partner“ osobitný – „exkluzívny“ vzťah, premietnutý do poskytnutia určitej (predbežnej) „garancie“, že uhradí cenu opravy motorového vozidla poškodeného, na čo slúži

práve tzv. krycí list. Zo zisteného skutkového stavu (stranami sporu v konaní nerozporovaného) vyplýva, že predmetný postup bol uplatnený aj v prejednávanom prípade, keď motorové vozidlo poškodeného bolo zo strany autoservisu poškodenému vydané po tom, ako bol predmetný krycí list zo strany poisťovne doručený autoservisu dňa 19.06.2024 v neskorších poobedňajších hodinách (t. j. o 14:40 hod.) s tým, že žalovaný si prevzal predmetné vozidlo dňa 20.06.2024. Uvedené vyplýva aj z tzv. krycieho listu, v zmysle ktorého poistné plnenie vo výške ceny opravy bolo poukázané priamo na účet autoopravní. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že za daných okolností nedochádza na strane poškodeného k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomu došlo až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu.

11. Na základe uvedeného, pri absencii ďalších odvolacích námietok, odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalovaného napadnutý rozsudok potvrdil aj v závislom výroku II. o práve na náhradu trov konania, ktorý vo vzťahu k výroku vo veci samej vykazuje vecnú správnosť (žalovaný vo vzťahu k predmetnému výroku nijako nekonkretizoval odvolaciu námietku).

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný nemal v odvolacom konaní ani len čiastočný úspech, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

14. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za nej koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].

V Žiline dňa 29. júla 2025.

JUDr. Vladimír Topoľančík

predseda senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu

JUDr. Roman Tichý

člen senátu